

Gästgivare Kristoffer (Kebbe) Gidlund, Nyliden, f. 1854, d. 1902.

Klockarpost

Enligt 1686 års kyrkolag ålåg det skyldighet för klockaren i församlingen att befordra prästens skrivelser till prost och präster i andra församlingar. I Björna församling omtalas ej dylikt åliggande för klockaren, då prästens skrivelser sändes med »sockenväskan». Klockarposten upphörde helt år 1888.

I denna översikt över postbefordran har gästgivargårdar figurerat vid flera tillfällen.

Gästgiveri eller gästgivargård, där en resande mot ersättning kunde påräkna kost, logi och skjuts, var en inrättning, som påbjöds under medeltiden. Genom 1636 års gästgiveriförordning bestämdes, att den som ville kunde få inrätta gästgiveri vid allmän väg på två mils avstånd från varandra. I stadgan föreskrevs att i gästgiveri skulle finnas en våning för adel, en för annat hederligt folk och en för »gement sällskap», vilka de nu var.

Gästgivaren fick även vissa förmåner, bl. a. sex års frihet från vissa skatter. Gästgiveriet hade även rätt att utskänka spirituosa. Denna rätt inskränktes under 1800-talet. Under vårt århundrade har gästgiverirörelsen helt upphört, då den förbättrade yrkesmässiga trafiken gjort den helt obehövlig.

Som tidigare nämnts hade gästgiverierna även sin betydelse för postbefordringen.

Under 1800-talet och in på 1900-talet fanns gästgiverier i björna-byarna Björnsjö, Björna och Nyliden. Gästgiveriet i Björnsjö hade sin storhetstid under järnvägsbygget, då inkvarteringen där var stor.

I föreliggande kapitel har författaren sökt skildra de stora dragen i postverkets utveckling främst i nolaskogsområdet. Därvid har vissa detaljer förbigåtts, såsom fribrevsrätt, paketpost, införandet av brevkort, rek.- och assurerad post, vartill olika posttaxor endast summariskt berörts. Det är givetvis viktiga detaljer, som dock beskrivits bättre av postverkets »egna författare».